

Vaqif Əliyev

Sən Allah,

BƏNÖVŞƏM,

bağışla məni

Vaqif Əliyev

SƏN ALLAH,
BƏNÖVŞƏM,
BAĞIŞLA MƏNİ

Bakı – 2014

Naşiri və redaktoru: *Musa Ələkbərli*

Vaqif Əliyev “Sən allah, bənövşəm,
bağışla məni” Bakı. “Şur”. 2014. 160 səh.

“Sən allah, bənövşəm, bağışla məni”
Vətəndən uzaqlarda yaşayan istedadlı şair Vaqif Əliyevin öz oxucularıyla ikinci görüşüdür. Doğma təbiətə vurğunluq, Vətən məhəbbəti, cəmiyyətdə baş verən olaylara poetik münasibət, saf sevgi duyğuları, ailə, oğul, uşaq, nəvə istəyi kitabda yer alan şeirlərin başlıca mövzudur.

Ə $\frac{83.3 \text{ AZ}(2)}{032}$ 14 Qrifli nəşr

© Vaqif Əliyev, 2014

Ön söz

Vaqif Əliyev ilə otuz il bundan əvvəl tələbə yoldaşım, dostum rəhmətlik Fəxrəddin Rəsulovun vasitəsi ilə tanış olmuşdum. O vaxtlar o, İsmayılı rayonunda yaşayırdı, hansısa məsul vəzifədə çalışırdı. Ancaq şeir-sənət maraqlısı idi. Şeirləri ilə ara-sıra rayon qəzetində boy göstərirdi.

Sonralar onunla görüşə bilmədik. Ancaq o ilk görüşümüz bu üzgülər, istiqanlı insanı yaddaşıma elə həkk etdi ki, indi otuz ildən sonra onunla görüşəndə o mənim, mən də onun üstünə qaçdıq. O ilk görüş bizi otuz ilin doğmasına çeviribmiş sən demə. Sən demə Vaqif müəllim on ildən artıq imiş ki, İsraildə – Tələvirdə yaşayırmış. “Ay Musa müəllim” deyir qəfil gələn xəstəliyin ucbatından İsrailə getdim. Dostların qayğısı ilə müalicə olundum və oranı özümə ikinci Vətən seçdim. Şükürlər olsun ki, həm xalqlarımız, həm də dövlətlərimiz arasında xoş, isti münasibət var. Orada Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin filialı fəaliyyət göstərir. Mən də həm

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin, həm də o filialın üzvüyəm. Oradan Azərbaycanı, mütəmadi izləyirik. Bu torpağın sevinci sevincimiz, kədəri kədərimizdir. Azərbaycan həqiqətlərinin dünyaya yayılmasında bizim də az-çox əməyimiz var. Xüsusən, torpaqlarımızın mənfur qonşular tərəfindən hələ də işğalda qalması bizi kimi orada yaşayanları, illah da ki, dağ yəhudilərini əməlli-başlı qayğılandırır.

Vaqif Əliyevin söhbətlərinə qulaq asıram. Orada – İsraildə bir azərbaycanlı ocağı qalayan, bir azərbaycanlı işığı yandıran bu nəcib insanın obrazı gözümdə ucalır, böyüyür.

Vaqif Əliyev tək-tək müəlliflərdəndir ki, öz şeirlərinə oxşayır: qılıqlı, mehriban, sadə, səmimi. Onun şeirləri özünə-məxsus fərdi müşahidələrinin məhsuludur. Şairlər arasında çoxlu dostları olsa da, şeirləri heç kəsin şeirlərinə bənzəmir. Vətəndən uzaqlarda xeyli qəribsəyən, nastalji hisslər keçirən, Vaqif müəllim doğma İsmayillını, onun meşəsini, qayasını, gülünü, çiçəyini, boynubükülü bənövşəsini öyür, əzizləyir, könlünə-gö-

zünə köçürür, ondan aralı yaşadığına görə “Sən allah, bənövşəm bağışla” deyir. Elə bu ikinci şeirlər kitabını da bu şeirin adı ilə adlandırır.

Kitabdakı şeirlər öz bitkin ovqatı, lakonik bitimi, sərrast bədii yekunu ilə diqqəti çəkir. Xüsusən, Vaqif Əliyevin “dördlük”ləri, (onları “rübai”də adlandırmaq olar) daha çox xoşuma gəldi.

*Olmasa evində isti ocağın,
Yanmasa işığın, sönsə çırağın.
Qadın nəfəsinə möhtacsan demək,
Boğulub içində səsin, sorağın!*

Yaxud:

*Qəlbləri yaralar sözün tiyəsi,
Dilinə yiyə dur, dilin yiyəsi.
Gəl bağla ağzını, açma çuval tək
Olarsan sən qapaz, kötək yeyəsi!*

Vaqif Əliyevin şeir dili axıcıdır, şirindir, adi danışq dilinə çox yaxındır.

*Aşıqlər yuxusunda
Hər axşam yarın görər.
Qürbətdə yaşayan kəs
Doğma diyarın görər.*

*Yuxularda qovuşar
Yurduna, yuvasına.
Həsrətində olduğu
Elinə, obasına...*

Vaqif Əliyevin istənilən şeirindən istənilən bəndi, misranı örnək gətirmək olar, bu örnəkləri artırmağa zətən ehtiyac duymuram. Mən sadəcə bu bir neçə sözümlə Vaqif Əliyevi və onun “Sən allah, bənövşəm bağışla məni” kitabını hörmətli oxuculara nişan vermək istədim. Məqsədim tərifləmək, öymək yox, bələdçilik etməkdir. Əsil söz, əlbəttə, hörmətli oxucularındır. Mən sözümlü Vaqif Əliyevin şeirindəki aşağıdakı bəndlə bitirmək istəyirəm.

*Qəddini düz saxla bənövşəm, gülüm,
Mənəm bu qarşında boynubükülü.
Olmayaq bir daha heç vaxt küsülü,
Bu gündə bağışlar sevən-sevəni,
Sən allah, bənövşəm bağışla məni.*

Musa Ələkbərli

21 iyul 2014

**CANALIDA
BİR YAZ SƏHƏRİ**

Canalıda bir yaz səhəri

Duman tez-tez yalar sənin
Üz-gözünü, dodağını.
Göyçay çayı yuyar sənin
Sularında ayağını.

Sinən üstə bitmiş güllər
Ot içində itmiş güllər.
Solub vaxtı ötmüş güllər
Düşüb öpər torpağını.

Ağacların cərgələnib,
Nəyin varsa sərgilənib.
Ot üstündə şəh çilənib
İsladıbdır yarpağını.

Qarşında var yaşıl xalı,
Verdin mənə xoş əhvalı.
Hey istərəm, ay Canalı,
Eşidim xoş sorağını.

Səni gören heyran qalar,
Gözəllikdən ilham alar.
Qarşılayıb yola salar
Musa Yaqub qonağını.

Sinən cənnət bir guşədir,
Ətəyin də sıx meşədir,
Hər yan güldür, bənövşədir
Gen açmısan qucağını.

Başım üstə səma təmiz
Səma sanki göy bir dəniz.
Gözəlliyin əsrarəngiz,
Xoşdur görmək bu çağını!

Layiq olduz şan-şöhrətə,
Hər ikiniz məhəbbətə.
Gəldim sizi ziyarətə
Qoru Musa ocağını.

Düşmən heç vaxt dost tutulmaz,
Yaxşılıq da unudulmaz.
Daim gur et;
qurudulmaz
"Musa Yaqub bulağı"nı.

Sən demə nəhəngə də...

“Aslan da arxasız olmasın”.

Şəlalə qışda donub
parlaq xəncərə dönər.
Dağlar səngərdə duran
igid əsgərə dönər.
Hey süzülər baharda
sular yaş yaxasından.
Tökülər bu dağların
daşlar daş yaxasından.
Sıralanıb nizamla
söykənibdir;
dağ-dağa.
Sən demə nəhəngə də
arxa lazımdır, arxa.

Başı keçəl, başı daz

Dağların üzərinə
qış saldı örtüyünü.
Başındakı çalmaya
möhkəm vurdu düyünü.
Belə etməklə bu qış
həyan oldu çox ona.
İstəmədi üz-gözü,
başı şaxtadan dona...
Yaz gəlib örtüyünü
götürdü hər bir dağın,
Əridib buzlarını
açdı gözün bulağın.
Başındakı bağlını
istəmədi açə yaz.
Görünərdi dağların
başı keçəl, başı daz.

Bahar gələndə dağlara

Bahar güldən al-əlvan
dağa toxudu köynək.
Daha o çılpaq deyil,
oldu xoşbəxt, sevincək.
Geyindiği bu libas
ona yaman yaraşır,
baharda hər bir dağın
fərəhi aşıb-daşır.
İndi dağlar nə gözəl
cəlbedici görünür.
Ətəyində, dumanı da
yavaş-yavaş sürünür.

Vecinə deyil

Qar örtübdü zirvəni
elə bil ki, başı yox,
İçində bu dağların
torpağından daşı çox.
Cırılıbdı köynəyi,
sinəsi şırım-şırım...
Nədən olubdu belə
üstü tamam sıyırım?
Ara-sıra oradan
daşlar bir-bir tökülür.
Dağın vecinə deyil
yavaş-yavaş sökülür!

Dağın da dağ dərdi var

Təpə istərdi görsün

uca olub

– uzağı:

Həsədlə seyr edirdi

qarşıdakı o dağı.

Daha bilmirdi ki, o

dağın da dağ dərdi var.

Qışda onun üz-gözü

başı şaxtadan donar.

Şəlalə

Qayadan özünü
atar şəlalə.
Sürətlə tez yerə
çatar şəlalə.
Qışda o soyuqdan
şaxtadan donub
Təpəsi üstündə
yatar şəlalə.
Beləcə asılı
ilişib qalar.
Qayaya sarmaşıb
bərk-bərk yapışar.
Yazı səsləməyə
səsi də çıxmır.
O gəlsə, yenə də
hay-həşir salar.

Dağlara qış gələndə

Dumana bax, dumana,
Gəlməz bu heç gümana.
Bir gecənin içində
Dağı büküb yorğana.

Üstünə qar ələyib
Hər nə lazım eləyib.
Soyuq olmasın deyə
Uşaq tək bələyib.

Duman çökübdü döşə,
Dağın ətəyi meşə.
Nədənsə o istəmir
Tez ayrılıb ötüşə.

Bir az burda qalacaq,
O dincini alacaq.
Sonra düzə, tarlaya,
Qardan yorğan salacaq.

Ayağında sürünürdü

Dağ başında göydə bulud
Yerə baxıb öyünürdü.
O dağdan da hündürlükdə
Səmalarda görünürdü.
Keçmişini unutmuşdu...
Vaxt var idi;
                                  üç ay öncə
O, bu qışda,
                                  duman olub
Ayağında sürünürdü.

Dərələr

Dağların dərələri
burda yaman çox dərin.
Gör nə qədər bulaq var
hamısı buz tək sərin.

Gecəsi vahiməli
zülmət qaranlıq olur
Göstərməz heç bir igid
burda qalıb hünərin.

Yaxındakı təpədə
çaqqallar hey ulaşır.
Səslər dərə uzununu
yaman qorxunc dolaşır.

Ağaclar da elə bil
    əl tutub qucaqlaşır.
Yarpaqlar bir-biriylə
    xəlvətçə pıçıldaşır.

Dərələr bu dağların
    nişanlanmış sərhədi.
Onlar heç vaxt istəmər
    cəhd edib poza xətti.

Yarandığı ilk gündən
    mehriban dolanırlar.
Dərələr bu dağların
    son sərhəddi, son səddi.

Qayalar

Dağın məhəbbəti var
hər çılpaq qayasına.

O həmişə həyandı
öz körpə balasına

Gör necə də bərk sıxıb
basıbdır sinəsinə.

Baxanlar heyran olur
dağların beləsinə.

Möhtəşəmdi o dağlar;
çıxılmaz qayası var
İlin hər fəsilində
başında görünər qar.

Qayasız dağa çıxmaq
sayılmayıb heç hünər.
Qayalar dağ boyunca
daim səngərə dönər.

Dağlar elə bil

Dağlar elə bil
Bizim bu kəndi
Öz balası tək
Basıb köksünə.

Buz kimi sərin
Bulaqlarıyla
Süd verir sanki
Öz körpəsinə.

Bəlkə dağların
Hörükləridir
Harayla-hayla
Axan bu çaylar.

Kəndə gecələr
Hey səhərədək
Oxuyur layla
Bu axan çaylar.

Dağlar döşündə
Bu sıx meşələr
Çiçək ətirli
Xoş nəfəs verir.

Burda insana
Yaşatmaq üçün,
Yaratmaq üçün
Çox həvəs verir.

Olub kəlağayı

Nə xoşdur baxmaq
Uca dağlara;
Başda o qara
Döşdə dumana.

Sanki bürünüb
İpək paltara.
Gəlirsən hərdən
Belə gümana.

Bəlkə dağların
Lap təpəsindən.
Bir əlçim bulud
Qopub sürüşüb.

Kənddə qızların
O gözəllərin
Olub kəlağayı
Başına düşüb.

QƏRİBLƏRİN
YUXUSU

Qaldı

Toyda ala gözlü nazlı dilbərin
Gözləri gözümə ilişdi qaldı.
Baxışlar mənalı, baxışlar dərin
Gözündən qəlbimə od düşdü qaldı.

Mehriban baxışla süzdüm o qızı,
Pörtdü al yanağı oldu qırmızı.
Qəlbini verməyə o mənə razı,
Gözlərim üzünə dirəşdi qaldı.

Girəvə tapanda xəlvəti baxdı,
Xumar baxışıyla yandırıb yaxdı.
Bir öpüş almağın çatıbdı vaxtı,
Uzandı dodağım büzüşdü qaldı.

Arada gizlicə çox him-cim oldu,
Bu axşam mənimçün son seçim oldu.
Qəlbimə əbədi o hakim oldu
Halım birdən-birə dəyişdi qaldı.

Toyla keçən o an nə gözəl andı,
O mənə sevgili, o mənə candı.
Vaqifi odlayıb özü də yandı,
Məni Kərəm etdi, o "bişdi" qaldı.

Xoşbəxt görək

Azərbaycan və İsrail mədəniyyət mərkəzinin direktoru Yeganə Salmanın ad günü münasibəti ilə.

Hər ilin bir qışı, bir yazı vardır,
Qismətin həm çoxu, həm azı vardır.
Səninlə fəxr edir hər iki Vətən
Ki belə bir gözəl mərd qızı vardır.

Mələyə bənzəyir hüsnü-camalın,
Vətənə xidmətdir arzu, amalın.
Pak, ülvi duyğular yaşar qəlbində
Gənclərə örnəkdir
                          əqlin, kamalın.

Qoyulsun başına gözəllik tacı,
Xoş keçsin günlərin;
                          olmasın acı.

Bir arzum budur ki, sən yüz il yaşa,
Mixayıla yar ol, bizə də bacı.

Sinəndə arzular açsın gül-çiçək,
Köksündə şadlanıb, sevinsin ürək.
Ötdükcə bu illər səni həmişə
Belə gözəl görək, biz xoşbəxt görək.

Həvəsi vardır

Hələ ki, qəribəm, hələ ki, yadam,
Burda təbiətin sirrinə matam.
Vurğun baxışlarla süzər dörd yanı
Bu cənnət ölkəyə gələn hər adam.

İlin bir yarısı həmişə yaydır,
Baharın ömrü də altıca aydır.
Burda insanlara bu cənnət diyar
Allahın verdiyi ən gözəl paydır.

Görünmür bürada payızla sərt qış,
Elə bil onlara edilib qarğış.
Bir ovuc qarına yaman həsrətəm,
İlboyu gözlərəm yağa gur yağış.

Görməzsən dilənçi, görməzsən ac da,
O güllü, çiçəkli dağda, yamacda.
Elə bil çəməndə bəzənib durub
Yamyaşıl donunu geyib ağac da.

İstəmir itirə abırı, arı,
Soyuna geydiyi yarpaq paltarı.
Beləcə ağaclar dirənib durub
Qorxur;
    ola çılpaq
        görünə varı.

Yox burda ağacın yarpaq tökümü,
Yox qışın sərt üzü, nə də hökümü.
Xəstəlik əymişdi mənim belimi
Burda birdəfəlik atdım yükümü.

Burda yollar dümdüz, yollar hamardır,
İnsanlar qayğısız, çox bəxtiyardır.
Bu yerdə yaşayıb yaradanların
Yüz yaşı haqlamaq həvəsi vardır.

**Sən Allah, bənövşəm,
bağışla məni**

Biz ki görüşərdik ilk yaz səhəri,
Bilmədim nə oldu; sevdim şəhəri
Elə o ilk gündən, o vaxtdan bəri
Unutdum, unutdum nə yaman səni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Bir qədər aralı səmtində yolun,
Bitmişən yanında tikanlı kolun.
Sağın düz yamacdır, dərədir solun
Gülün də boylanıb görür dərəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Dərədə hələ də qalırdı bu qış,
Edərdi nədənsə o ləng yır-yığış.
Hər yanda bahara olurdu alqış
Yaz açardı düzdə yaşıl süfrəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Sən məndən gülünü əsirgəməzdin,
O vaxtlar necə də mənə əzizdin.
Dərilib, sevilib əlimdə gəzdin
De, səndən ətirli gül varmı yəni?
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Bilirdim nə vaxtı gül açacaqsan,
Ətrini ətrafa hey saçacaqsan.
Mənimlə sevinib bir uçacaqsan,
Görüşüb o qıza verək müjdəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Ətrindən doyulmaz gül bənövşənin,
Tərifin söyləyər dil bənövşənin.
Çoxdan vurğunuyam bil bənövşənin,
Ruhumu Novruzda oxşar səməni,
Sən Allah, bənövşəm bağışla, məni.

Yaraşır yamaca, döşə bənövşə,
O mənə sevinkdir, o mənə nəşə.
Demişəm, deyəcəm bunu həmişə
Sevmirəm dumanı, sevmirəm çəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Hələ açılmayıb Novruz gülü də,
Hələ gec açacaq Xoruz gülü də,
Sevərdi sevdiyim o qız gülü də,
Saxlardı mən verən gül bənövşəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Axşamdan yağmışdı ilk yaz yağışı,
Üzündə damlanı sandım göz yaşı.
O qəmli duruşu, məsum baxışı,
Son dəfə görmüşdüm bu mənzərəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

Sevimli Bənövşəm, istekli gülüm,
Sizinlə eşqimi mən necə bölüm?
Açın sinənizi qoy orda ölüm,
Beləcə doyunca alım nəşəni,
Sən Allah, bənövşəm bağışla məni.

Gəlib seyr edəcəm həmənlə gülşəni,
Tapacam sən olan həmənlə guşəni.
Diz çöküb əyilib öpəcəm səni,
Sonra da soracam qız Bənövşəni,
Sən Allah, bənövşəm bağışla məni.

Boğacam sinəmdə mən də qəhəri,
Qovub özümdən də qəmi, kədəri.
Yanına gələcəm Novruz səhəri,
Bağışlar bu gündə küsən-küsəni,
Sən Allah, bənövşəm bağışla məni.

Qəddini düz saxla bənövşəm, gülüm,
Mənəm bu qarşında boynubükülü.
Olmayaq bir daha heç vaxt küsülü,
Bu gündə bağışlar sevən sevəni,
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni.

İlk bahar günü

Geyibdi gözəllik libasın bu gün,
Yazın gəlişinə alça ağacı.
O daha da gözəl görünmək üçün
Bəzəyib çiçəklə başında tacı.

Ağacda görünmür indi lüt budaq
Hər biri çiçəklə sıx bələnidir.
İlahi! Bu ağac tamam ağappaq
Elə bil üstünə qar ələnidir.

Yel elə hey əsir

ləçəyi tək-tək

Qoparıb otların üstünə tökür.
Bilmirəm nədən bərk hirslənib külək
Ağacın gəlinlik donunu sökür.

Duyulur bağçada çiçək qoxusu
Hiss olur çiçəyin soyuq nəfəsi.
Pətəkdən arının çıxıb çoxusu
Bal şirə çəkməyə artıb həvəsi.

Görürəm onların dincliyi yoxdur,
Bir yerdə oturub gətirir duruş.
Görüləsi işi
onların çoxdur
Çiçəkdən-çiçəyə edirlər uçuş.

Buludlar

Bu gün külək
dəlisovdur
gör necə!

Qoymayıbdır
buludları
o dincə.

Uşaq təki
doluxsunub
buludlar

Himə bənddi
ağlayacaq
indicə.

Əvvəl ağdı
indi olub
o qara.

Başladımı
verməyəcək
o ara.

Bu yorulub
əldən düşmüş
buludlar.

Yer üzünü
qərq edəcək
sulara.

Vətən bir anadır

Vətən, bir cənnətsən;
                  sən başdan başa.
Gəlmişəm hüsnünə edim tamaşa...
İlahi elə et, qalım burada
Ya çevir torpağa, ya döndər daşa.

Vətən bir anadır, – ana müqəddəs,
Qəlbimdə hər zaman səslənir bu səs.
Vətənin oduna yanmırsa bir şəxs
İtirib vicdanın bilin ki, o kəs.

Pisə-pis demişəm, yaxşıya-yaxşı,
Süzülür gözümdən qəmli göz yaşı.
Qürbətın çiçəkli güllü yazından
Yaxşıdır Vətənin soyuq sərt qışı.

Vətən gəl çək məni bir də sınağa,
İstə bu canımı edim sadağa.

Uğrunda vuruşum

gəlməyim heç vaxt

Nə yersiz təhdidə, nə də qınağa.

Baxıb öyünsün

Nankorun, nadanın xoş keçsə günü
Olmaz o Vətənçün heç vaxt həsrətdə.
Bürüyər sevincə o kəs könlünü,
Özünü bəxtəvər sanar qürbətdə.

Unudar yurdunu, unudar eli,
Vətənin heç zaman bilməz qədrini.
Özünə yadlaşar öz doğma dili,
Vətənin o əziz tutmaz xətrini.

Şirəsin torpaqdan alarsa əgər
Ot da kökü üstə bitər deyiblər.
Millət ölkəsinə olmasa əsgər
Torpağı əlindən gedər deyiblər.

Nankorlar, nadanlar düşməsin saya,
Sayımız bir qədər qoy az görünsün.
Vətən səsləyəndə birçə haraya
Gələn igidlərə baxıb öyünsün.

Ay Allah

Şair istedadlı rəssam Fəridə xanımın mənə göstərdiyi çəkdiyi tabloya baxarkən keçirdiyim hisslər

Gözəllərin nəzər saldım rəsinə,
Heyran oldum hər üçünün hüsnünə.
Ay Fəridə, saldın məni sehrinə
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Mələk kimi göstərirlər üzünü,
Çəkməyirlər gözlərimdən gözünü.
Üstümə də hey tökürlər közünü,
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Bu qızların dodaqları bal, şəkər,
Xoş o kəsə bax oradan bal çəkər.
Beləsindən insan oğlu yan keçər?
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Göydən enmiş mələkləri andırır,
Baxışları çox mətləblər qandırır.
Sinəmə də ocaq çatıb yandırır,
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Bu istəkmi? Necə bilim, sevgimi?
Sevgidisə necə bölüm sevgimi?
Dəli etməz bu üç gözəl de kimi
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Bu tabloya baxmaq

mənə vallah xoş

Sən keçirmə bir an belə vaxtı boş,
Rəssamlıq et, həm də şeir, nəğmə qoş.
Nə xoş haldı indi məndə, ay Allah!
Bax bu anı bu ömrümə say, Allah!

Olsun o mənə Leyli

Tuş gəldim bir gözəlin
gözlərinin sehrinə.
Görəndə heyran oldum
baxışların mehrinə.

Atəşlə odladı
ovcu tək sinəmi.
Görən bir də nə vaxtı
görəcəyəm sənəmi?

Nə vaxtı axtarıram
baxışların yiyəsin.
İstərəm yenə baxıb
məni xoşhal eyləsin.

Əgər o gözəl qızın
vadırsa mənə meyli.
Olum lap dəli Məcnun
qoy olsun o da Leyli.

Qəriblərin yuxusu

Aşıqlər yuxusunda
hər axşam yarın görər.
Qürbətdə yaşayan kəs
doğma diyarın görər.

Yuxularda qovuşar
yurduna, yuvasına.
Həsretində olduğu
elinə, obasına...

Qəriblərin yuxusu
arzum budur çin olsun.
Millət bir bayraq altda
birləşib mətin olsun.

Harada olsaq belə
azərbaycanlıyıq biz.
Onunla fəxr eyləyib
döyünər bu qəlbimiz.

Vətənin bütövlüyü
hər yanda şüar olsun.
Bu işdə, bu əməldə
Allah bizə yar olsun.

Sənə bu sevdanın faydası olmaz

Sənə bu sevdanın faydası olmaz,
İlləri, günləri xərcləmişəm çox.
Ötər bu günüm də beləcə qalmaz,
Sabaha bir günüm bəlkə də heç yox.

Sən Allah, ömrünü qatma ömrümə,
Səninki xeyli çox, mənimki azdır.
Calama gününü mənim günümə,
Mənimki son payız, səninki yazdır.

Bilirəm bir olsaq uzanar ömrüm,
Udan mən olaram, uduzansa sən.
Keçsə də xoş anım, keçsə də günüm,
Elin qınağına tuş gələrəm mən.

Uzanmış əlini de, tutum necə?
Sənə baxa-baxa indi qalmışam.
Səni birdəfəlik unudum necə?
Xumar baxışından ovsunlanmışam.

Vicdanın meyarı insafdır biri,
Vicdansız hər zaman lənətlənibdir.
Mən də bu sevgidən çəkiləm geri,
Çox da ki qəlbimə od ələnibdir.

Sənə bu sevdanın faydası olmaz,
İlləri, günləri xərcləmişəm çox.
Ötər bu günüm də beləcə qalmaz,
Sabaha bir günüm bəlkə də heç yox.

Ağıllısı yox

Xoşbəxtlik at üstədir
atını çapıb gedir.
O, məndən uzaqlaşıb
bəzən də gözdən itir.

Səsləyirəm qayıtsın
məne sarı geriyə;
Bircə durub yanaşı
addımlaya, yeriyə.

Onun getdiyi səmtə
qaçıram qaranəfəs.
İstəmirəm bu səyim
gedə; boşuna, əbəs.

Beləcə biz gedirik
o atda, mən piyada.
Görürəm hamı qaçır
mənim kimi dünyada.

Xoşbəxtlik arxasınca
qaçanların sayı çox.
Ona sahib olanın
heç bir ağıllısı yox.

Təkcə yalnız dəlilər
özünü xoşbəxt bilər.
Göstərib hərdən bizi
baxıb doyunca gülər.

Səni kiritməyin bircə yolu var

Şairə Gülayenin "Səni kiritməyin min bir yolu var" adlı şeirinə.

Qanmazı düz yola döndərmək olmaz
Ağlama bir daha, di bəsdə, kiri.
Səni də dalınca göndərmək olmaz,
Görüb hirslənəcək o tərşdi, kiri.

Göz yaşın yandırar, yaxar adamı,
Taqətsiz eyləyib yıxar adamı.
Sənin bu halına yanar odamı? –
O ki, daş ürəkli nadanın biri.

Dərdini söyləyib gətirmə dilə,
Eşidib, sevinib, şadlanıb gülə.
Yox inam, bu sevgi yaşaya bilə,
Görməzsən ölünü yenidən diri.

Ayrılıq yeridi indi bu məkan,
Özündə qüvvə tap, özündə təkən.
Sən aciz deyilsən arayıb imkan
Durub qalx ayağa, addımla geri.

Duman tək sinənə çökübdür kədər,
Ağlamaq, sızlamaq olar nə qədər?!
Ömrünü beləcə keçirmə hədə,
Olmusan sevginin qulu, əsiri.

Onun qayıtması ümitsiz güman,
Çəkilmir gözündən hələ də duman.
Duyğusuz insandan ay sevgi uman,
Aləmə car edib gəl açma sirri.

Səni kiritməyin bircə yolu var
Ağılla düşünüb özün ver qərar.
O bir soyuq qışdır, sən isə bahar,
Yığma ürəyinə sən dərdi-səri.

İlk məhəbbət

Onunla rastlaşdıam
hər gün bir neçə dəfə.
Arxasınca baxırdım
o getdiyi tərəfə.

O parlaq günəş tək
gözümə görünürdü.
Dünyada gözəlliyə
mənimçün bürünürdü.

Çalışırdım baxmayım
qonşu qızın gözünə.
Ürkək-ürkək boylanım
onun göyçək üzünə.

Baxışsaydıq göz-gözə
açılacaqdı sirrim.

Qorxurdum bu an onu
birdəfəlik itirim.

Qorxurdum gözlərinə
gözüm ilişib qala.

Baxışım qonşu qızı
məndən çox incik sala.

İllər ötüb keçsə də
xəyalı durur öndə.

Onun gülər üzünü
görürəm yenə gündə.

Mənim ilk məhəbbətim
hamıdan gizli qaldı.
Bizi bir-birimizdən
qorxaqlıq ayrı saldı.

İndi də mən sevirəm
o qızı; – bu qadını.
Qəlbimdə saxlayıram
gizli, pünhan adını.

Belə xəlbir kimə lazım, a qardaş

Belə xəlbir kimə lazım, a qardaş,
Zibillər də yaxşılarla bir keçir.
Gərəksizi eləməyir o çıxdaş,
Guya yalnız yaxşıları o seçir.

Zəmanənin xəlbirinə inam yox,
Bircə ümid ələyinə qalıbdır.
Bu pislərin bəd əməli yaman çox,
Yaxşıları pərən-pərən salıbdır.

Anlamıram fələyin də işini,
İndi mərdi qovub namərd edən var.
Saymayıblar o göydəki kişini
Ölüdən də öz xeyrini güdən var.

Yaramazlar hey artır ki, azalmır,
Dözmək olmur; artıq cana doymuşuq.
Ələyi də veclərinə heç almır
Biz də şirin xəyallara uymuşuq.

Siz əbədi yaşarsız

Vətənin müdafiəsi uğrunda Qarabağ döyüşlərində gedən müharibədə həlak olmuş şəhidlərə ithaf

Asan deyil şəhidliyin
zirvəsinə ucalmaq.
Döyüşlərdə qəhrəmanlıq
göstərərək ad almaq.

İstədiz ki, vətənimiz
yad əllərdə qalmasın.
Düşmən bizim bu torpağı
əlimizdən almasın.

Qəlbinizi məşəl etdiz
vətən üçün son anda.

Vətən yaşar;
övladları
ona çıraq olanda...

Eşidirəm o illərdən
gələn səsi, naləni.
Bu şəhidlər öz qanıyla
bitiriblər laləni.

Millətimiz nələr çəkib
tarix boyu, a qardaş.
Şahiddirlər
Qarabağda
bu çöl, çəmən
bu dağ, daş,
Mərd oğullar vətən üçün
canından da tez keçər.
Arzum budur, sizin kimi
mən də olum bir əsgər
Cəbhələrdə, döyüşlərdə
göstərilən hər hünər.

Vaxt ötdükcə
dastanlara,
nəğmələrə çevrilər.
Qəhrəmanlıq unudulmur
ürəklərdə siz varsız.
Ölməyibsiz, zaman-zaman
Siz əbədi yaşarsız!

Verdi yadın birinə

Özünə əziz olan
canından o can verib.
O, çırpınan, döyünən
ürəyindən qan verib.

Ana oğul gətirdi
bu dünyaya;
həyata.
Qurban dedi o günə –
körpə gələn saata...

Günlərlə zəhmət çəkib
oğul böyütdü ana.
O, ömrünü-gününü,
canını verdi ona,

İllər keçdi beləcə
o çatdı boya-başa.
Sevdi bir gözəl qızı
onunla oldu qoşa.

Çaş-baş qaldı bu qadın
həyatın çox sirrinə.
Onun məhəbbətini
verdi yadın birinə.

Bişir bacı

Qayğıkeş bacım Rahidəyə

Mən gələndə
size qonaq
bişir bacı
sac əppəyi.

Ələyibən
ayırma sən
un içindən
bu kəpəyi.

Yoğur xamır
üstün basdır
vaxtı çatdı
Sən tut kündə.

Belə dadlı
çörəyi de
kim istəməz
yesin gündə?

Tez bir vaxtda
bişirirsən
sac üstündə
nazik lavaş.

Motal şorla
bükmələyib
yemək xoşdu
yavaş-yavaş

Bişir bacı,
göy qutabı
cincilimli,
ya da pəlli.

Bişirdiyin
qutabların
hamısının
dadı bəlli.

Bişir bacı,
bu lavaşdan
bir az qalın,
çox bozlamac.

Nədən bundan
çox yesəm də
hiss edirəm
özümü ac?

Arzum budur
bu süfrəndə
olsun sənin
bol-bol ruzun.

Bax beləcə
sağlam olub
keçsin sənin
ömrün uzun.

Nə edək yaxşını yaşatmaq üçün

Bəndənin Allaha şikayəti çox
Haqsızlıq baş alıb gedir dünyada.
Dünyanı düzəltmək istəyən də yox,
Gəl indi döz görüm yerdə fəryada.

Qaraya ağ deyib sübut edən var,
Yalan ayaq tutub yeriir qardaş.
Etiraz edən yox, sükut edən var
Mələk də şeytanla olubdu sirdaş.

Dost deyib dostuna torba tikənlər
Üz-üzə gələndə qucaqlaşırlar.
Yetimin payına gözün dikənlər
Mərhəmət hissindən uzaqlaşırlar.

Çox yerdə insanlar qurbanlıq qoyun,
Onlar öldürülür elə bir ucdan.
De, kimə lazımdır, bu qanlı oyun,
Toxun xəbəri yox, susuzdan, acdan.

Asan işimiz də olub o yanlıq,
Bircə ümid qalıb göydə Allaha.
Deyən yox; – əzrayıl, dayan bir anlıq,
Ölüm ucuzlaşır, yaşamaq baha.

Bu qara qüvvələr olub sarmaşığı,
Sarılib dünyaya, qolunu çəkmir.
Olan toxumlar da zibil qarışıq
Pislər suvarılır, yaxşı ekilmir.

Çoxu da dünyaya gəlməyə peşman,
Onlara bu həyat zəhərdən acı.
Nadan motalqarın, yekəpər, şişman
Məzlum da doyumluq çörək möhtacı.

Şər çalışır xeyrin gözün çıxara,
Hərlik elə hey artır günbəgün.
Beləcə insanlar gedir gör hara?
Nə edək yaxşını yaşatmaq üçün?!

Cəsərət

Nəzərləri üstümdədir
çəkmir məndən gözünü.
Özü yanır ürəyimə
qoyub odlu közünü.

İndi mən də tüstülənib
yavaş-yavaş yanıram.
O qorxmayıb pərvanə tək
oda atır özünü.

Pərvanə tək sevənlərin
düşünməyə halı yox.
Ülvi hisslə yaşayırlar;
qəlbi təmiz, gözü tox.

Pərvanəni anlayırlar
dəli təkı sevənlər
Ey insanlar qınamayın
beləsini daha çox!

Minnət qoymayaq

Günəş öz nurunu, hərarətini
Təmənna güdmədən yerə göndərir.
O xoş niyyət ilə yerin səthini
Çiçəyə döndərir, gülə döndərir.

O bizdən azaltsa öz atəşini,
Bir anda bu dünya buz olub donar.
O hər gün yaxşıca görür işini,
Günəşin nə böyük səxavəti var!

Biz ondan öyrənək xeyirxahlığı,
Dünyanı talayıb, nə də soymayaq.
Birinə etdiysə biz yaxşılığı
Başına çaxmayaq, minnət qoymayaq.

Ay mənim Simurq quşum

Azal şirkətlər qrupunun təyyarəsilə Azərbaycana uçduğum vaxtı keçirdiyim hissələr

Qanadına qurbanam
məni vətənə çatdır.
Bura olsa da cənnət
yənə o mənə yaddır.

Tez qalx sən bu səmaya,
ay mənim simurq quşum.
Səni gördüyüm anda
başımdan çıxıb hüşum.

Onun ətrin duyuram
oturduğum salonda,
Ölümə də gedərəm
vətənimin yolunda

Onun hər cəfasını
çəkməyə hazırım mən
Vallah şeir xətrinə
bu sözü yazmıram mən.

BİR GƏNCİN DƏFTƏRİNDƏN

(Götürdüyüm qeydlər əsasında)

Qayıt gəl

O gündən tərک edib küsüb gedəni
Qəmlə yüklənmişəm;
deyib gülmürəm.

Yamanca öyrətdin özünə məni,
İndi sənsizliyə dözə bilmirəm.

Hər gün darıxıram mən sənin üçün,
Bu arzu, bu istək həsrətə dönür.
Nədən məhəbbətin belə büsbütün
Alovu azalır, işığı sönür.

Bir vaxtlar od tutub yanan ürəyin
İçində çox gözəl xoş bahar idi.
Nə oldu əvvəlki mənə istəyin
Ayrılib gedəndə orda qar idi.

Elə girmisən ki, sən bu qəlbimə
Oradan çıxarıb ata bilmirəm.
De, niyə durmusan mənim qəsdimə,
Arxanca qaçıram, çata bilmirəm.

Yamanca öyrətdin məni özünə,
İndi sənsizliyə de dözüm necə?
Nə vaxtı həsrətəm sənin üzünə,
Gündüzüm də gecə, gecəm də gecə.

Gülüm, gəl yanıma yenə bir daha
O xoşbəxt günləri qaytaraq geri.
Bircə addımlayaq nurlu sabaha
Gəl mənə bağışla sən göyü, yeri.

Qoşa addımlayaq hər vaxt inamla
Sevgimiz yaşasın qoy iki canda.
Duyğumuz yığıldı hey damla-damla,
Gəl onu boşaltma sən birçə anda.

Mələklər göylərdən dünyayagəlmə

Biləydim qədrini əzəldən gerek,
Axı, niyə dəydim sənin xətrinə?
İndisə möhtacdır məndəki ürək
O çiçək ətrinə, o gül ətrinə.

Bilmirəm könlünü necə alım ki,
Yenidən qaytarım səni özümə.
Girib ürəyində gerek qalım ki,
Yenidən bu arzum gülsün üzümə.

Nahaqdan deyilmiş bir acı kəlmə,
Büllur ürəkləri sındırır asan.
Mələklər göylərdən dünyayagəlmə,
Onların qəlbinə dəyməsin insan!

Təkcə bu qonşu qıza

Parlaqdır kəndimizin
Göydəki ulduzları.
Bir-birindən gözəldir
Gör necə də qızları.

Qonşunun çəpərindən
Adlayıb çox keçmişəm.
Məni ürəkdən sevən
Bir gözəli seçmişəm.

Hamısı mənə bacı
Onlara qardaşam mən.
Təkcə bu qonşu qıza
Əbədi yoldaşam mən.

Üzümə bağlanar yol
gözlərini qapasan.
Açıq qoy gözlərini
qəlbinə girim asan.

Gözlərində görürəm
məne baxan əksimi.
Leylisinə vurulmuş
zavallı Məcnun kimi.

**İSTƏRƏM Kİ, O
GÖZƏL NAZLI
NİGARIM OLA**

İstərəm ki, o gözəl nazlı niganım ola

İstərəm ki, o gözəl nazlı niganım ola
Göydə Allah varımdır, yerdə o Tanrım ola.

Xeyli vaxtdan bəridir ovçu tək izləyirəm
Eşq atəşimlə vurula, mənim şikanım ola.

Bu qəlbinin nə yaman bağlıdır çöl qapısı
Girmək üçün oraya bircə açarım ola.

Hey axtarıram girəvə, eşqimi söyləməyə,
Dilimlə necə deyim, hissini aşkarım ola.

Məni tez məst elədi onun ceyran baxışı
İstərəm ki, bir daha belə rüzgarım ola.

Yalvararaq diləsəm verəmi o görəsən
Çox demirəm ki bircə busə kanım ola.

Vaqif istər ki, o da gəlsin imana, dinə,
Eşq aləmində mənim o da həmkarım ola.

Gəl mənə naz eləmə elə hər gün bu qədər

Gəl mənə naz eləmə elə hər gün bu qədər,
Küsdürüb bəsdə etdin məni sürgün bu qədər.

Yandırb yaxacaqsan, bilirəm məqsədini,
Həsretlə baxma qəsdən mənə
süzgün bu qədər.

Çıxa bilməm kənara səndəki cazibədən
Anlamaz kimsə səni mən tək
düzgün bu qədər.

Zülmünü bəsdə etdin, insafa gəl, gözəlim,
Əzabın mənə çoxdu de,
nə üçün bu qədər.

Sevdirib baxışınla məni Məcnun elədin,
Leylidən sən özünü sanma
üstün bu qədər.

Rəhmə gəl ay gözəlim, yox tabım ayrılığa
İncidib Vaqifi sən, etmə üzgün bu qədər.

Nə salmısan oda məni

Nə salmısan oda məni
                                ömür başa çataçatda,
Günəşim də qürb eləyir
                                indi oda batabatda.

Bu sevdaya razılaşsam,
                                aləm məni qınar, gözəl,
Mən tənəyə necə dözüm,
                                bəxt ulduzum yatayatda.

Gənc olsaydım nə var idi,
                                mən nə hayda, sən nə hayda
Günlərimi sayasayda,
                                sən də ki naz satasatda.

Hələ ki mən çaşmamışam,
öz yolumdan azmamışam,
Çəkinməyib əmələndən
sən də ki söz ataatda.

Bununla de, bir xoşbəxtlik
səadətmi tapacaqsan
Sevgi dolu öz nəşəni
bu canıma qataqatda.

Vaqif deyir: – öz nəfsimi
cilovlayıb saxlamasam,
Ay Allahım, öldür məni
sən o anda, o saatda.

Heç bilmədim ömür necə gəlib
keçdi, – qocaldım

Heç bilmədim ömür necə gəlib
keçdi, – qocaldım
Bu illəri zaman nə tez,
əkdi, biçdi; – qocaldım.

Yox, qayıtmaz bir də geri
əldən gedən gəncliyim,
Mən həsrətlə səsləsəm də,
səyim heçdi; – qocaldım.

Yer üzündə haqq-ədalət
axtarırdım elə hey,
İndi bildim o tapılmaz,
artıq gecdi; qocaldım.

**Ay qonşu qız, artıq sənə vuruluram
yavaş-yavaş**

Ay qonşu qız, artıq sənə vuruluram
yavaş-yavaş
Vurulduqca saflaşırım, duruluram
yavaş-yavaş.

Səhər-səhər pəncərəyə
intizarla çox baxıram
Hər gördükcə sənə heyran
mən oluram yavaş-yavaş.

Pəncərədən günəş tək
boylananda mənə sarı
Saf hisslərlə, duyğularla bax
doluram yavaş-yavaş.

Hərdən olur bir neçə gün
görməyirəm o üzünü
Bax bu zaman çiçək təki
mən soluram yavaş-yavaş.

Artıq indi hiss edirəm
olub sənə bir sarmaşığıq
Möhkəm-möhkəm sarılıram,
buruluram yavaş-yavaş.

Ürək deyir: – Vaqif, sevin,
sən özünü çox xoşbəxt san,
O gözəli nəhayət ki
eylədin ram yavaş-yavaş.

Nankor

Verdiyi bir deyil, istəyi mindi,
Bəzən o şeytandı, bəzən də cindi.
Könlünü almasan susmaz o indi
Dediyin deyəcək yaman da kəcdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

İstərsən lap onu boynuna mindir,
Gəzdirib ehmalca sən yerə endir.
Sonra da danışdır. Gəl onu dindir.
Görərsən zəhmətin heçdi ki heçdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

Lap elə başına qızılıdan tac qoy,
Sən onu doyuzdur, özünü ac qoy.
Çalış heç danışma, dilini dinc qoy,
İndidən deyirəm demə ki, gecdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

Dostluğu heç kimlə çatdırmaz sona,
Elə bil el, aləm borcludur ona.
Hərdən mələk kimi o girər dona,
Guya ki, fağırdı, yazıqdı, dincdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

Vətəni lap əldən getsə də getsin,
Yurdunu yağılar tarımar etsin.
Təki var-dövlətə yetsin, o yetsin,
Hər zaman xeyrini güdən simicdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

Olmayıb kimsədən hələ o razı,
Allahdan narazı, əldən narazı.
O hər gün yüz dəfə deyinər azı
Deməyin; – dəlidi, ya da ki gicdi,
Bu adam hiyləgər, bu adam bicdi.

Ay bərəkallah sənə

Bitkidən, otdan elədin dərmanı,
Gör necə sağlam elədin Fərmanı.
İndi bürüyüb sorağın hər yanı,
Ay bərəkallah, Əli doxtur sənə,
Dövlətdən dəstək niyə yoxdur sənə?!

Çox da ki, hər şey belə rəvan gedir,
Xəstələr hər gün sənə alqış edir.
Arxayın olma, işə diqqət yetir,
Ay bərəkallah Əli doxtur sənə,
Dövlətdən dəstək niyə yoxdur sənə?

Büsbütün aləm elə bil xəstədir
Çarə desinlər: – o filankəsdədir.
Şəfa diləyən, bir deyil, dəstədir
Ay bərəkallah, Əli doxtur sənə,
Dövlətdən dəstək niyə yoxdur sənə?

Xəstələr artıq dadanıb məlhəmə,
Bitkiləri qoy belə hər gün dəmə.
Biz də səs salıb deyərik aləmə
Ay bərəkallah, Əli doxdur, sənə,
Dövlətdən dəstək niyə yoxdur sənə?

Bu Əli doxdur özü xarrat olub,
Məktəbdə dərsi yarım aklad olub.
İndi tanınmış o böyük zad olub
Ay bərəkallah, Əli doxdur sənə,
Dövlətdən, dəstək niyə yoxdur sənə?

Köhnə işini unudubdur daha,
Arvad uşaq da onu qoyur lağa.
İndi olubdu bu kişi lap ağa,
Ay bərəkallah, Əli doxdur sənə,
Dövlətdən dəstək niyə yoxdur sənə?

Söylədi Sarvan Əli xəstə yatır,
Vurdurur iynə, özü dərman atır.
Düzəldir məlhəm, özü içmir, satır.
Mən necə deyim? – Əli doxdur sənə,
İndi inamım daha yoxdur sənə.

Acgözün Allahdan diləyi

Nə kora ver, nə kara
Hamı qalsın bekara.
Nəyin varsa mənə ver
Paylama heç kənara.

Aclar elə ac olsun,
Tox da yalavac olsun.
Onlar səni unutsun,
Tək mənə möhtac olsun.

Dövlətim başdan aşsın,
Adım dildə dolaşsın.
Məni istəməyənlər
Qoy yansın, qoy alışsın.

Mən demədim dərd də ver
Versən də üst-üstə ver.
Malı, dövləti mənə.
Mərəzi də lütə ver.

Qarğanı dost seçdi o

Qorxurdu xələl gələ
öz adına, sanına.
Buna görə sərçəni
buraxmırdı yanına.

Zəhlə tökən qarğanı
o dost seçdi özünə.
Çalışırdı onun hey
xoş görünsün gözüne.

Sığırçın bənzəyirdi
qarğanın balasına.
Düşünürdü o gəlməz
ovçunun bəlasına.

Eşşəklə onun fərqi

*Eşşək batdığı yerdən ikinci dəfə
keçməz
Atalar sözü*

Çoxları xəbərsizdir
söylədiyim bu sirdən;
Keçməz bir daha eşşək
təkrar,
batdığı yerdən
Nə olsun ki, yenə də
eşşək elə eşşəkdir.
Bəlkə də yer üzündə
qanmazlıqda o təkdir...

İnsan var səhv yol seçib
dəfələrlə batıbdır.

Duranda addımını
həmin səmtə atıbdır.
Beləsiynən eşşəyin
gəl indi fərqini seç.
Mən belə bir insana
nə deyim
bilmirəm heç?!

Maral tək

Tərif söyləndi
                    gözəl marala.
İnək də bundan
                    düşdü pis hala.

Söylədi: – onun
                    artıqdı nəyi?
Bunu anlaya
                    bilmirdi inək

Baxışı yoxdu
                    axı maral tək
Gözəldi onun
                    bütün hər işi

Dünyaya dəyər
                    Maral baxışı,
                    Maral yerışı!

Cırcırma

Təngə gəldi; eşidən
onun hey cır-cırını.
Cırcırma qoydular
lap ilk gündən adını.

Uzaqlaşdı hamı
zəhlətökən bu səsdən.
Çoxunun acığına
oxuyurdu o qəsdən.

Yamanca razı idi
cırcırma özündən.
O bir mahnı yaratdı
elə "cır-cır" sözündən.

Oxşayıb anasına

Balasına hirslənib
tez-tez irad tuturdu.
Nədənsə keçmişini
bu keçi unudurdu.

Özü də dəcəl olub
körpəlikdə həmişə.
İndi o öyüd verir
öz balası çəpişə.

Ağıllı təkə

Əvvəllər çəpiş idi
                    tez-tez çıxardı dikə.
İndi ağıllı olub
                    gör necə də bu təkə.

Arxasınca aparır
                    irəliyə sürünü.
Daim qoyun-quzuyla
                    keçirir hər gününü.

Tülküyə göstərmə üz

İrad tutdular itə;
– Tülküyə göstərmə üz!
Bil onun heç bir zaman
Əməli olmayıb düz.

Ətrafında sülənir
Toyuq, cücəyə görə.
Sənsə yuxulayırsan
Gecələr nahaq yerə.

Rahatca da yatırsan
Söylə de görüm necə?
Bir gün görərsən hində
Qalmayıb toyuq-cücə.

Açılacaq paxırı

Mis qazan lovğalanıb
öyürdü hey özünü.

O demirdi qalaydı
ağardan bu üzünü.

Bir şeyi unudurdu
ya tez, ya gec axırı.

Sürtülüb açılacaq
içindəki paxırı.

Qalayla o birləşib
gəlməsə bir qərara.

Sonradan gözdən düşüb
atılacaq kənara.

Quyruq bulayan tülkü

Gülümseyib üzünə,
aslana hey can dedi.
Ayrılanda
utanmaz,
dalınca hədyan dedi.

O nəbzini tutmuşdu
yaşamaqçün bu günün.
Xislətini bilirdi
heyvanlar da tülkünün.

İlbiz adam

Nankor adamların
Buynuzu var çox uzun.
Ya tez, ya gec göstərər
İçindəki buynuzun.

Əvvəl sakit görünür
Baxılanda
o gözə.

Onlar yaman oxşayır
Quduranda ilbizə.

Budaq gəzdirən maral

Üstündə yoxdu onun
heç bir dənə yarpağı.
Başında gəzdirir o
iki quru budağı.

Deyəsən bu maralın
əqli azdır,
başı boş. –

Nədənsə bu görkəmdə.
hamıya xoş gəlir,
xoş.

Qurbağalar da

Bir ansambıl yaratdı
qurbağalar özünə.

Dəstələnib çıxdılar
həvəslə su üzünə.

Əvvəl ağzını açdı
iri, rəhbər qurbağa.

Səs-sədası yayıldı
gölməçədən uzağa.

Qurbağalar ucadan
edirdilər hey "qur – qur"

Belə düşünürdülər;
onlar da oxuyur "şur".

Ağcaqanada yalvarış

Qan alacaqsan, bilirəm, alginən,
Neşterini tez damara salginən.
Səhərədək hey sovurub qalginən,
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Olma əzazil bu qədər də belə,
Bəsdə toxundun uşağa, sən şilə.
Tək mənə yalnız nə bilirsən elə,
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Üstümə gəlir aman Allah biri,
Qoymayacaq o məni sağlam, diri.
Necə anladım? Ona deyim; – kiri!
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Tamam qaranlıq ona xoşdur necə!
O istər olsun elə hər vaxt gecə.
Söz də kar etmir, həyasız bivecə,
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Qonub sovrurma qanımı üzdə sən,
Qoymusan xal-xal ləkəli iz də sən.
Hünərin var? Gəl yenə gündüz də sən,
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Olma canıma, daha sən müştəri,
Soxma dərimə gecələr neştəri.
Məndən uzaq et; qoşunu, leşkəri
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

İndicə aldım özümə aparat,
Qoşub yatacam gecələr mən rahat.
Daha demərəm; sizə, ay həşarat,
Bircə sən Allah bu səsin çıxmasın.

Deməyin bunu Sarvan lotuya

*İt demə ol dəxi bizim birimiz
belə ölmüشلərə fəda dirimiz.*

S.Əzim Şirvani

Üç gündür pərişandı hamılıqla halımız,
Çox pis olub, a canım, pozulub əhvalımız.
Ölübdü Potu adlı bir pişik heyvanımız
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Eşit sə dostları ilə yığışib tez gələcək,
Elə hey lağ edəcək, yeyib, içib güləcək.
Ona rəhmət deyəcək, bunu ehsan biləcək,
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Ağlayır; arvad, uşaq vay edir öldü pişik
Onsuz düşdü gözümdən sevdiyim bu ev-eşik.
Yalnız təkçə siçanlar şad olub yoxdu keşik
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Vurulubdu divara lap o başdan şəkili,
Dəfninə xərcləmişəm, mən də üç min şəkili ¹
Qəbrinin üstə qoyulmuş bir neçə güldən əklili
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Eşidib dostum. ABŞ-dan mənə zəng elədi,
Dərdimə şərik olub, bolluca səbr dilədi.
Hönkür-hönkür ağladım; – niyə həyat belədi?
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

---

¹ Şəkil – pul vahidi

Sağlığında öpərdik Potunun üz-gözünü,
Hər gün xoşbəxt sanırdı; o yazıq da özünü.
Bilməmişdim bu qədər ölümün sərt üzünü,
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Götürəcəm ilədək qəbrinin də üstünü,
Oraya qoyduracam; heykəlini, büstünü,
Ətrafını hasarlayıb damlayacam üstünü,
İndi yas saxlayıram mən də ölmüş Potuya,
Yalvarıram deməyin, bunu Sarvan lotuya.

Paxıl adam

Ağacı içindən qurdlar yeyərsə
Yarpağı baharda açıb göyərsə.
Budaqda tumurcuq çiçəkləyərsə
Meyvəsi tökülər külək əsərsə.

Köməyə buludun yağışı çatmaz,
Hər cürə qulluq da onu yaşatmaz.
Vaxtından tez, əvvəl quruyar ağac,
Belə bir ağaca yoxdu heç əlac.

Paxıl insan qurdlu ağaca bənzər,
Çoxu da onlardan eyləyər həzər.
Qurdlar yeyə-yeyə onu qurudar,
Axırda vicdanın tamam unudar.

Püstə

Bu qara qaş, qara göz
Qızın adı Püstədir.
Gülümsəyib hamıya
Öznü yaman istədir.

Çiçək təkəi ətirli
Gül baladı bu Püstə.
Bir yaşı yoxdu hələ
Yeriyir ayaq üstə.

Nənəsi əzizləyir,
Onunla çox öyünür.
Anası da Püstənin
Yaman xoşbəxt görünür.

İki dişi çıxıbdır
Nənə yoxlar ucunu.
Yaman da o xoşlayır
Anasının qucunu.

O dünyaya gələndən
Yoxdu diğ-diğ, səs-səmir.
Mehriban olub nənə
Vermir heç kimə əmr.

Eşşək xoşlar qanqalı

Nədəndir bu eşşəyin
gəlmir xoşuna yonca.
Harda görsə qanqaldan
yeyər möhkəm doyunca.

Yaman çoxdur üstündə
qanqalın da tikanı.
Necə yeyir
dilindən
axmır bir damla qanı?!

Aramla o hey yeyir,
marçıldayır ağızı.
Bu qanqalın dadından
eşşək razıdır, razı...

Elə ki, o anqırdı
                    demək doyub, halı xoş
– Çıx get burdan ay eşşək
                    daha bəsdı, yedin! – hoş.

İlbiz

Bostanda göyertini
Gecələr yeyir ilbiz.
Getdiyi o yollara
Gör necə də salır iz.

Artıq cana doymuşam
Son vaxtlar əmələndən.
Məcburam;
                    sərt üzümü
İlbizə göstərim mən.

Onu tapmaq çox asan
Salsan izinə nəzər.
Ehtiyatsız bir addım
Onu öldürər, əzər...

İndi yanıdayam mən
Qarşımdadır dələduz.
Utanıb qızarmadan
Uzadır mənə buynuz.

Supermən Həmid

Babasıyla bu Həmid
Mehriban dostluq edir.
Tutub əlindən hər gün
Birgə məktəbə gedir.

Məktəbdə şənlikdə o,
Olub bu gün "supermən"
– Uçacağam quş təki
Yuxarıya – deyir mən.

Qırmızı yapıncısı
Toxunubdur ipəkdən.
Uşaqlarla oynayır
Deyir, gülür ürəkdən.

Yaman xoşuna gəlir
Geyindiği bu paltar.
Ulduzlar sinəsində
Yanır gör necə, par-par.

Məşə yox, Suadadır

Cizgi filminə baxmaq
Suada çox xoşlayır.
Bu Məşə da gör necə
Ona yaman oxşayır.

O ayının başına
Hər gün oyunlar açır.
Ayı da heç dözməyir,
Başını tutub qaçır.

Belə böyük bir ayı
Olubdur aciz, fağır.
Yazıq bir görkəm alıb
Hərdən Məşəyə baxır.

Maşanın əməmindən
Suada razı qalır.
Ayını incidəndə
O sevinib həzz alır.

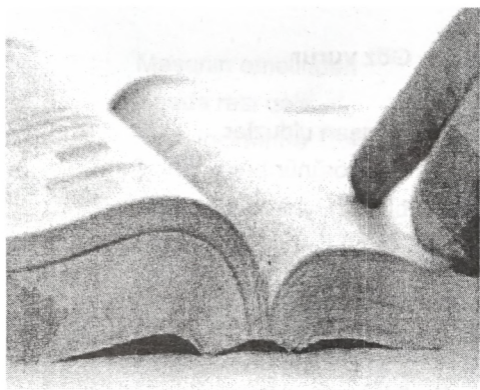
Tamerlan baxıb deyir;
– Bu bacımdır! – Suada.
Gah ayının yanında,
Gah da qalır burada.

Göz vurur

Bu sayrısan ulduzlar
görünür hər gün axşam.
Elə bil ki, göylərdə
yanır milyonlarla şam.

Gecə ay çılpaq tək
yerə gur işıq saçır.
Bədirlənəndə hərdən
qaranlıq gözdən qaçır.

Günəş də gecə yatıb
səhər lap tezdən durur.
Salamlayır hamını,
gülümsəyir göz vurur.

***BU BƏNDLƏRDƏN
BƏYƏNİB
GÖR HANSINI
SEÇİRSƏN***

***

Sən tutma namərdin heç vaxt əlindən,
Peşmanlıq çəkərsən bu əməlindən.
Yoxsula, yetimə arxa dur ki, sən
Alqış eşidəsən elin dilindən.

***

Nəfsini cilovla ağrılar başın,
Geriyə qayıtmaz atdığıın daşın.
Təmənnasız bir dost veribdir Allah,
Arxa-köməyidir qardaş, qardaşın!

***

Haqsızlıq edəcək fələk nə qədər,
Dünyanı duman tək bürüyüb kədər.
Xoşbəxtlik axtarıb arayırdım mən,
Sən demə bu yola çıxmağım hədər.

***

Mehrini bu qədər salma şəraba
Sən düçar olarsan dərde, əzaba.
Tək onu bu şüşə boğub saxlayar,
Xeyirli işlər gör, çalış savaba.

***

Dedilər dünyanın olacaq sonu,
Dedim: nə sən, nə mən görərik onu.
Tənbəllik eləmə, zəhmətə qatlaş,
Bir Allahdan istə hər gün ruzunu.

***

Həyatda yolunu azarsa insan,
Səadəti heç vaxt o tapmaz asan.
El üçün yaşayıb, yaradan hər kəs
Qazanar özünə şərəfli ad-san.

***

Yıxılanın qalxıb durmağı çətin,
Beləsi olarsa mübariz, mətin.
Dözüb çətinliyə, hər bir əzaba
Olar şah misrası o, şücaətin!

***

Başa bəla gəlsə dilindən gələr,
Gədəya nə gəlsə əqlindən gələr.
Yağış təbiətə can verər ancaq
Fəlakət hər zaman selindən gələr.

***

Uzaqdan zirvəyə baxmaq daha xoş
Bacarsan, oraya qalxmaq daha xoş.
Vurğunu olduğun bir gözəl qızın
Gözündən qəlbinə axmaq daha xoş!

***

Xəlbirləsən ötüb keçən illəri
Ay, il nədir? – üz ağardan günün yox.
Fəlakətə qoyun kimi susursan,
Dar ayaqda harayın yox, ünün yox!

***

Əgər tüstülənib yanmasa ocaq,
Nə istisi olar, nə də ki, közü.
Aqıl də günlərlə qalıbdırsa ac,
Ondan eşitməzsən dəyərli sözü.

***

Nəzər salsan çox diqqətlə üzünə,
İç üzünü bilmək olmaz insanın.
Üzünə yox, baxsan əgər gözüne
İç dünyası məlum olar bir anın.

***

O gözələ vallah gözəl demərəm,
Baxışıyla öldürəsi nazı yox.
Elə bir vaxt arzularam, istərəm
Bu ömrümün qışı gedə. yazı yox.

***

Xoş keçsə də indi sənin hər anın,
Güvənmə ki, var dövlətin, ad-sanın.
Bu həyatda nələr səni gözləyir,
Bilmək olmaz taleyini insanın.

***

Unudulmaz zaman-zaman yamanlıq,
Su içilməz əgər olsa bulanlıq.
Ulu Tanrı yaradıbdı nə yaxşı
Günü gündüz, gecəni də qaranlıq.

***

Bəndənin bəndədən şikayəti çox,
Haqsızlıq baş alıb gedir dünyada.
Dünyanı düzəltmək istəyən də yox,
Gəl indi döz görüm, yerdə fəryada!

***

Əgər düzsə bu həyatda əməlin,
Ürəklərdə yaranacaq heykəlin.
Qaranlıqdan aydınlığa çıxarsan
Işığında əlindəki məşəlin.

***

Nə demişəm, bu gün məndən kəsüb yar,
Bu başıma gen dünyanı edib dar.
Mən bilmirəm qoy söyləsin hamıya
Bu dünyada ondan əziz kimim var?

***

Bu dünyada dərdsiz olan Vallah yox,
Nə olsun ki, arsız almır vecinə.
Dərd çəkənə verir dərdi batmanla,
Misqalı da qıymır o heç gicinə!

***

Ləzzəti başqadı; südün, qaymağın,
Üzü yığılarsa nehrə dağ olmaz.
Səhərdən axşama çalxalasan da
Sən ayran süzərsən, onda yağ olmaz.

***

Sevilən hər dilbər xoşlayar tumar,
Tumardan gözləri olar çox xumar.
Unudub aləmi tək bircə səndən
O, yalnız ömürlük məhəbbət umar.

***

Nə fərqi var;
Ya az, ya da çox yaşa.
Ömrünü şərəflə çalış vur başa.
Nəfsin cilovunu bir an boşaltma,
Çalışıb qoyma ki, həddini aş.

***

Yaşı bilinməyən; bu dünya ulu.
Yaranan hər bir kəs; tanrının qulu.
Özünə qul tutar bəzən nadanlar
Qudurar azanda getdiyi yolu.

***

Dənizin xətrinə dəyən olmasa
Özünü dəli tək sahilə atmaz.
Əgər yatağından razı qalmasa
Belə sakit-sakit uyuyub yatmaz.

***

Qəlbləri yaralar sözün tiyəsi,
Dilinə yiyə dur, dilin yiyəsi!
Gəl bağla ağzını, açma çuval tək
Olarsan sən qapaz, kötək yeyəsi.

***

Bağbanın əlləri olsa da qabar,
Əkdiyi ağacdən görəndə nübar.
Sevinər, şadlanar o xoşhal olar
Özünü bu dəmdə sanar bəxtiyar.

***

Mərifət, qanacaq yoxsa bir kəsdə,
Sən ona əxlaqdan heç vermə dərs də.
Versən də öyüdün faydası olmaz,
Beləsi sağalmaz xəstədir, xəstə!

***

Olmasa evində isti ocağın,
Yanmasa işığın, yoxsa çırağın.
Qadın nəfəsinə möhtacsan demək
İçində boğulub səsin, sorağın!

***

Həmfikir olmasa biriylə insan,
Onunla dostluğu tutmaz heç zaman.
Həyatda aqilə dost tutmaq çətin,
Nadana, qanmaza bu iş çox asan.

***

Cəhd göstərib sən dərdimi arama,
Tənə edib çox deyinmə qarama.
Bir gözəlin həsrətindən ölürəm
Bircə o qız məlhəm olar yarama.

***

Elə ki, torbaya atıldı para,
Nə qədər yığılsa bu kisə dolmaz.
O kəslər işinə versə də ara,
Çəkilib kənara duranı olmaz.

***

İnsanın ömründə fəsillər də var
Bu gənclik illəri, çiçəkli bahar.
Ömrün payızında ötən günləri
O, yazlı günləri tez-tez xatırlar.

***

Xoş niyyətlə yaşa ömrün uzununu,
Qəlbində arzular heç vaxt solmasın.
Halal zəhmətinlə qazan ruzunu
Üzündə xəcalət təri olmasın.

***

Çətinə düşəndə bədgüman olma,
Qoşa yaranıbdır; sevinclə kədən.
Bulud tək qaralıb bir anda dolma,
Daim mübariz ol, sən sona qədər.

***

Elinin dərdinə şərik olmayan
Varı, dövləti də ucaltmaz onu.
Vətəni hər şeydən üstün saymayan
Nankor adlanacaq ömrü uzununu.

***

İnsanların etdikləri əməl çox,
O gətirər kimə şöhrət, kimə ar.
Bu dünyada günahsız da adam yox,
Hər günahın ölçüsü var, çəkisi var.

***

İnsanda olarsa mərifət, qanacaq,
Bu ona çox şərəf gətirər ancaq.
Belə qalmaqallı arsız dünyada
Heç vaxt məqsədinə çatmaz utancaq.

***

Üzünə xoş baxsan qəmin, kədərin
Səninlə əbədi o, qalacaqdır.
Qov onu tez getsin, varsa hünərin
Yoxsa ki qəlbində kök salacaqdır.

***

O gözələ yetmək idi istəyin,
Bundan sonra qoşa gəzib, qoşa dur.
Onunla yolunu etdinsə təyin
Deyə-gülə gəl ömrünü başa vur.

***

Külək istər hərdən göstərsin hünər,
Bəzən o qudurmuş bir itə dönər.
Görən bu səmada nə baş verir ki
Buludlar döyüşər, şimşəklər kişnər.

***

Sərt itin başına bağlansa xalta
Sovuşar təhlükə belə bir halda.
İstərsən o səni qapmasın heç vaxt
Onun sirrini gör sümükdə, yalda.

***

Geriyə qayıtmaz itirdiyin ar,
Çox da güvənmə ki, bol dövlətin var.
Sanma pul hər şeyi ört-basdır edər,
Əvvəlki qaydaya, sahmana salar.

***

Dünyaya bir dəfə gəlirsən, insan,
Çalış bu ömrünü yaşa şərəflə.
Olsa da məqsədə çatmaq çox asan
Sazişə girmə gəl şeytan tərəflə!

***

Vətən səndən umacağım heç nə yox,
Axı sənin salxımında gilənəm.
Bu istəyim, məhəbbətim hədsizdir,
Bir parçanam, mən qədrini bilənəm.

Kitabın içindəkilər

Ön söz..... 3

Canalıda bir yaz səhəri

Canalıda bir yaz səhəri	8
Sən demə nəhəngə də.....	11
Başı keçəl, başı daz....	12
Bahar gələndə dağlara	13
Vecinə deyil	14
Dağın da dağ dərdi var.....	15
Şəlalə	16
Dağlara qış gələndə ...	17
Ayağında sürünürdü ..	19
Dərələr.....	20
Qayalar.....	22
Dağlar elə bil	24
Olub kəlağayı	26

Qəriblərin yuxusu

Qaldı.....	27
Xoşbəxt görək.....	31
Həvəsi vardır	33
Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni	36
İlk bahar günü	41
Buludlar.....	43
Vətən bir anadır.....	45
Baxıb öyüsün	47
Ay Allah	49
Olsun o mənə Leyli....	51
Qəriblərin yuxusu	53
Sənə bu sevdanın faydası olmaz	55
Ağıllısı yox.....	57
Səni kiritməyin birçə yolu var.....	59

İlk məhəbbət.....	62
Belə xəlbir kimə lazım, a qardaş.....	65
Siz əbədi yaşarsız.....	67
Verdi yadın birinə.....	70
Bişir bacı.....	72
Nə edək yaxşını yaşatmaq üçün.....	76
Cəsarət.....	79
Minnət qoymayaq.....	81
Ay mənim simurq quşum.....	82

Bir gəncin dəftərindən
(*götürdüyüm qeydlər əsasında*)

Qayıt gəl.....	85
Mələklər göylərdən dünyayagəlmə.....	88
Təkcə bu qonşu qıza..	89
Gözlərini qapama.....	90

İstərəm ki, o gözəl nazlı nigarım ola

İstərəm ki, o gözəl nazlı nigarım ola.....	93
Gəl mənə naz eləmə elə hər gün bu qədər.....	94
Nə salmışan oda məni.....	95
Heç bilmirəm ömür necə gəlib-keçdi qocaldım.....	97
Ay qonşu qız, artıq sənə vuruluram yavaş-yavaş..	99
Nankor.....	101
Ay bərəkallah sənə....	103
Açgözün Allahdan diləyi.....	106
Qarğanı dost seçdi o..	108
Eşşəklə onun fərqi.....	110
Maral tək.....	112
Cırcırma.....	113
Oxşayıb anasına.....	114
Ağıllı təkə.....	115
Tülküyə göstərmə üz..	116
Açılacaq paxırı.....	117

Quyruq bulayan tülkü	118
İlbiz adam.....	119
Budaq gəzdirən maral	120
Qurbağalar da	121
Ağcaqanada yalvarış	122
Deməyin bunu Sarvan lotuya.....	125
Paxıl adam.....	128
Püstə	129
Eşşək xoşlar qanqalı	131
İlbiz	133
Supermən Həmid.....	135
Maşa yox, Suadadır	137
Göz vurur	139

Bu bəndlərdən bəyənib Gör hansını seçirsən

Sən tutma namərdin heç vaxt əlindən.....	141
Nəfsini cilovla ağrıyar başın.....	141
Haqsızlıq edəcək fələk nə qədər.....	141
Mehrini bu qədər salma şəraba	142
Dedilər dünyanın olacaq sonu.....	142
Həyatda yolunu azarsa insan	142
Yıxılanın qalxıb durmağı çətin	143
Başə bəla gəlsə dilindən gələr	143
Uzaqdan zirvəyə baxmaq daha xoş.....	143
Xəlbirləsən ötüb keçən illəri.....	144
Əgər tüstülənib yanmasa ocaq.....	144
Nəzər salsan çox diqqətlə üzünə	144
O gözələ vallah gözəl demərəm.....	145
Xoş keçsə idi indi sənün hər anın	145
Unudulmaz zaman-zaman yamanlıq.....	145
Bəndənin bəndədən şikayəti çox.....	146
Əgər düzsə bu həyatda əməlin	146
Nə demişəm, bu gün məndən kəsüb yar	146
Bu dünyada dərdsiz olan Vallah yox.....	147

Ləzzəti başqadı; südün, qaymağın	147
Sevilən hər dilbər xoşlayar tumar	147
Nə fərqi var	148
Yaşı bilinməyən bu dünya ulu	148
Dənizin xətrinə dəyən olmasa	148
Qəlbləri yaralar sözün tiyəsi	149
Bağbanın əlləri olsa da qabar	149
Mərifət, qanacaq yoxsa bir kəsdə	149
Olmasa evində isti ocağın	150
Həmfikir olmasa biriylə insan	150
Cəhd göstərib sən dərdini arama	150
Elə ki, torbaya atıldı para	151
İnsanın ömründə fəsillər də var	151
Xoş niyyətlə yaşa ömrün uzununu	151
Çətinə düşəndə bədgüman olma	152
Elinin dərdinə şərikin olmayan	152
İnsanların etdikləri əməl çox	152
İnsanda olarsa mərifət, qanacaq	153
Üzünə xoş baxsan qəmin, kədərin	153
O gözələ yetmək idi istəyin	153
Külək istər hərdən göstərsin hünər	154
Sərt itin başına bağlansa xalta	154
Geriyyə qayıtmaz itirdiyin ar	154
Dünyaya bir dəfə gəlirsən insan	155
Vətən səndən umacağım heç nə yox	155

Vaqif Əliyev

**SƏN ALLAH
BƏNÖVŞƏM
BAĞIŞLA MƏNİ**

*Operatoru və kompüter tərtibatçısı:
Pərvinə Quluzadə*

Çapa imzalanmışdır: 30.07.2014

Formatı: 70x90 1/32

Həcmi: 10 ç.v.

Sayı: 250

Bakı Xaqani 19

0505452944;

0124986948;

Əliyev Vaqif Soltan oğlu 1947-ci ildə İsmayıllı rayonunun Basqal qəsəbəsində anadan olmuşdur. O, Bakı şəhərində 1970-ci ildə o zamankı Xalq Təsərrüfatı İnstitutunu bitirib, iqtisadçı ixtisasına yiyələnmişdir.

V.Əliyev şeir yazmağa gənclik illərində başlasa da, çalışdığı məsul vəzifələrlə əlaqədar uzun müddət yaradıcılığına fasilə vermişdir.

O, 2002-ci ildə ailəsi ilə birlikdə İsrailin Təl-Əviv şəhərinə köçmüş və burada yaradıcılığını davam etdirmişdir. V.Əliyev 2011-ci ildən İsrail Yazıçılar İttifaqının, 2012-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. 2011-ci ildə “Dağlar elə bil...” adlı şeirlər kitabı nəşr olunmuşdur. “Sən Allah, bənövşəm, bağışla məni” şairin öz oxucularıyla ikinci görüşüdür.